

[Lawaetz]

vor opfattelse en forbedring i forhold til den eksisterende lov, og med udgangspunkt i, at fremskridtspartiet går ind for alle fornuftige skattelettelser, ser vi velvilligt på ministerens lovforslag.

Navnlig er det vel tiltalende, at kursstigninger – som omtalt af de to foregående ordførere – som sælgeren ingen indflydelse har haft på, ikke mere skal virke som en økonomisk straf for sælgeren.

Fremskridtspartiet vil som sagt gå videre end skatteministeren, men jeg forstår godt, at det er nødvendigt for skatteministeren at gå forsigtigt til værks for at få sit forslag igennem. Jeg tænker her bl. a. på de 2 års beboelsespligt, der er nævnt i loven, som vil forhindre en skattemæssig spekulation på dette område, og på nedtrapningen over 3–7 år. Man kan selvfølgelig i denne forbindelse stille sig skeptisk med hensyn til anskaffelsessummens forhøjelse med kun 10.000 kr. pr. år ud fra den betragtning, at de af skatteministeren fastsatte 10.000 kr. naturligvis vil have forskellig indflydelse på billige og på meget dyre ejendomme. Måske kan man sige, at det er demokratisk, idet det vil komme de billigere ejendomme mest til gode. Den sidste sætning i de generelle bemærkninger lyder:

»Det må formodes, at forslaget kun vil medføre et provenutab af begrænset størrelse.«

Det gør mig en lille smule betænkelig ud fra den ganske logiske betragtning, at såfremt det medfører et provenutab af begrænset størrelse, så må den fordel, som skatteyderne får, være af samme begrænsede størrelse. Vil det sige, at skatteministeren gerne vil være venlig over for skatteborgerne, men det er alligevel pebernødder, de får i denne forbindelse? Jeg går ud fra, at vi under udvalgsarbejdet eventuelt bliver forsynet med nogle tal, og i det mindste vil jeg godt høre skatteministerens bemærkninger til netop den sætning.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Nu er det jo ikke så mange ejendomssalg, der har fundet sted i perioden. Det kunne være forklaringen på, at lovforslaget ikke vil have så stort et provenutab til følge.

Må jeg lige sige om selve lovforslaget, at man kunne diskutere, om det skulle gøres administrativt eller ved lov. Jeg må nok sige,

at efter min opfattelse er det trods alt en ændring i de gældende bestemmelser, der har en vis betydning, så alene af den grund ville jeg nok foretrække et lovforslag.

Det næste spørgsmål er, om lovforslaget er vidtgående nok. Der kan i en periode blive tale om kursstigninger – det har vi oplevet nu – men der kunne også blive tale om kursfald, og lige så vel som man kan hævde, at kursstigningerne medfører en fortjeneste, der er noget imaginær, så må et kursfald vel også kunne medføre et tab, som i samme grad må være imaginært. Jeg ved ikke, om lovforslaget i tilstrækkelig grad har opfanget den side af sagen; ellers må vi se på det i udvalget.

Wilhelm (VS):

VS er parat til at drøfte det problem, der er grundlaget for lovforslaget her, men jeg vil godt sige, at vi finder, at realværdstigninger på fast ejendom i virkeligheden burde indtages, så vi har ikke den store kvababbelse i de tilfælde, hvor man i 10 år har haft realstigninger, som beskattes alt for lempeligt, og hvor man det sidste år eller halvandet år har nogle ureale stigninger, som så beskattes. Det kommer blot til at hæve den samlede skatteprocent for hele den urimelige værdstigning, der er sket. I sådan nogle tilfælde har vi altså ikke de store betænkeligheder ved samspillet mellem reglerne.

Vi vil også gerne føle os meget sikre på, at man ikke på en eller anden måde kan realisere den værdstigning, der sker gennem kursstigningerne, ved omprioritering eller på anden vis, før vi er med til noget sådant. Det er muligt, der er sådan en sikkerhed, men det har vi i hvert fald ikke fuldstændigt overblik over.

Dertil kommer det problem, som hr. Bernhard Baunsgaard har nævnt, at når der i perioder kan være ikke-reelle stigninger, som giver anledning til beskatning, så må der vel også i perioder kunne være ikke-reelle tab, der giver anledning til skattelettelser eller noget lignende. Det er urimeligt at lave en sådan usymmetri, som forslaget tilsyneladende indebærer.

At provenuvirkningen vil være begrænset, kan ingen vel undre sig over, for det er i det hele taget meget begrænset, hvad der kommer ind ved beskatning af værdstigninger på fast ejendom. Fremskridtspartiet ville lige-